

ใบความรู้ที่ ๗	เรื่อง อักษรสามหมู่ (ไตรยางศ์)	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕	เรื่อง อักษรรรษา	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗	เรื่อง อักษรสามหมู่ (อักษรสูง)	
รายวิชาภาษาไทย	รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อักษรสามหมู่ (ไตรยางศ์)

อักษรสามหมู่ หรือไตรยางศ์ คือระบบการจัดหมวดหมู่อักษรไทย (เฉพาะรูปพยัญชนะ) คำว่า ไตรยางศ์ มาจากคำในภาษาสันสกฤตว่า “ไตร” ซึ่งแปลว่า สาม รวมกับ “องค์” ซึ่งแปลว่า ส่วน ดังนั้น ไตรยางศ์ จึงแปลรวมกันได้ว่า สามส่วน

ไตรยางศ์ เป็นการจัดหมวดหมู่เพื่อแบ่งพยัญชนะไทยออกเป็น ๓ ประเภท คือ อักษรสูง อักษรกลาง อักษรต่ำ ดังนี้

อักษรสูง มี ๑๑ ตัว ได้แก่ ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห

อักษรสูง เคล็ดให้ท่องจำแม่น คือ **ผีเศรษฐีฝากถุงข้าวสารให้ฉัน**

ถอดพยัญชนะต้นแต่ละพยางค์ได้ ผ ศ ฐ ฝ ถ ข ส ห ฉ (แล้วเพิ่ม ฃ ษ)

ตัวอย่างคำที่เป็นอักษรสูง

ขอบ ถอด หอบ ฝอย ขบ ฉาก

โศกเศร้า สูญหาย ขอบเขต ฉาบฉวย ถาโถม ผ่อนผัน